

licea în prezentieă cîrbește, și formă oxidă de carbonă și un siliciuș metalic. Așa, cînd se topesc într-o crăsăt o amestecătă de oxidă de feru și de silice, atunci se doindește și nastre de tonitătă în care proporția siliciumului poate să se ridică pînă la 5 sau 6 din sute din greutatea ferului.

Acidul silicic este și acid prea moale; dar prin fizicitatea lui, poate fi din combinație lăsat cînd acidi cei mai energetici; astfel prin căldură descompune sulfati.

Cînd se aruncă silicea praf în carbonatul de sodă ce este tonit, atunci se arată o efervezență vîe în masă și se deranjează acidul carbonic.

Potassa, soda, barita, lăcraeză în cald așa cumă silicea și încărcătării său combinate. Cînd dîntătoare să fie baza formării că silicea silicată solvabilă atacăbile prin acidi; că proprietatea aceasta se slăjește cînd se sprijină pe o sare solvabilă în acidi și pe lăstărături minerale. Așa, că silicatul de aluminiu, de glucină, de calce și de feru, neatacăbile prin acidi, tonindu-se într-o crăsătă de apă și 2 sau 3 ori greutatea sa de potasă cauză, sau călătindu-se în foc de căndiță într-o crăsătă de platini, că carbonatul de sodă sau de barită, debine solvabil în acidul chlorhydric.

Silicea prezintă la sfîrșitul pînă cărătere de cără se slăjește cînd se adesea sprijină pe o deosebi de altă săbătană. Se dissolvă într-o pîmântă în proporție foarte mare, într-o pîmântă încrezătoare de sare de phosphor. În timpul incendiilor, silicea înălătură în pîmântă o acasă transparentă, și formă într-o masă opacă ce se despică de lemn.

În căldură se slăjește că o cantitate mare de sodă, silicea pierde de tot, și formă o sticla neicolorată, ce rămîne lăptănată cînd se răcește. Dissoluția aceasta este insoluție de o efervezență pricinuită de derapamentul acidului carbonic. Cînd se încălzesc că sare de phosphor și silicea amestecată sau sănătă că base, atunci basile se dissolvă, iar silicea se vede în pîmântă sări de phosphor. Silicea se dissolvă și în borax, dărăt mai ușoară decât în sodă.